

Rigsdagsmand opmærksom paa, at Forhandlingerne i Udvalget ikke bør inddrages i Discusstionen her, saameget mere, som der ikke foreligger nogen Protocol over hvad der er blevet sagt i Udvalget.

Tillisch: Ja, dersom den ærede Formand forbyder mig at nævne det, naagtet jeg ikke agtede at gaae ind paa, hvad der der er blevet sagt, saa skal jeg naturligviis rette mig dertil efter, men i modsat Fald ønskede jeg meget at sige, hvad jeg havde havt istinde at udtale; thi jeg idetmindste lægger stor Vægt derpaa.

Formanden: Jeg skal vedblivende fastholde, hvad jeg tidligere har yttret, at jeg anseer det for urigtigt under Forhandlingerne heri Salen at inddrage, hvad der er forhandlet i Udvalget, som man ikke er istand til at documentere, naar indbyrdes forskellige Udladelser om hvad der skal være sagt og foregaaet gjøres gjældende.

Tillisch: Jeg skal ikke tillade mig at anføre Noget, som jeg ikke kan documentere af hvad der er passeret heri Salen. Vi have Alle hørt, at den 1ste Folkethingsmand for Kjøbenhavns Amt (Hall), den 3die Folkethingsmand for Kjøbenhavn (S. C. Larsen), den 3die Landstingsmand for 6te Kreds (Orholm) og den 1ste Kjøbenhavnske Landstingsmand (H. B. Hansen) have opfattet de Udtalelser, Ministeriet har gjort i Udvalget, paa en høit forskjellig Maade, og der er vistnok ikke en Eneste heri Salen eller udenfor Salen, som vil frakjende nogen af disse Mænd enten Gyde til at opfatte Meningen af en Tale eller saamegen redelig Villie, at de heri Salen skulle udtale dem anderledes end i Overensstemmelse med deres fulde og faste Overbeviisning — altsaa ogsaa i Udvalget har Ministeriets Udtalelser været uklare (Næ: Dem kjende vi ikke.), og jeg lægger saameget mere Vægt derpaa, som den ærede Premierminister dog kom i Udvalget for at opklare Sagen, for at tillintetgjøre de Tvivl og Betænktheder, som Udvalgets Medlemmer muligviis kunne have ved at gaae ind paa det Kongelige Budskab. Jeg havde haabet, at jeg muligviis kunde have faaet en anden Overbeviisning end den, jeg nu har, dersom Sagen kunde være bleven underkastet en fuldstændigere Drøftelse og Un-

dersøgelse, end den hidtil har kunnet faaet men dette har den ærede Premierminister gjort umuligt, idet han har nægtet at fremlægge flere eller andre Documenter end dem, der ere fremlagte (Hør!). Jeg har saaledes gjort mig Umage for at kunne forsvare for mig selv, at stemme anderledes end jeg agter; men jeg har ikke været istand til at finde Noget, som kunde berettigede mig dertil. — Naar den høitærede Premierminister, da han nægtede at fremlægge flere Documenter i Sagen, anførte som sin Grund hertil, — saavidt jeg forstod ham og saaledes som hans Ord ere anførte i Rigsdagsstidende Sp. 665 —, at han ikke dertil var bemyndiget, saa maa jeg tilstaae, at jeg forstaaer det ikke. Thi, saavidt som jeg forstaaer, er det dog vel nødvendigt, at man kjender samtlige til en Sag hørende Documenter, naar man skal have en begrundet Mening om den, og, er det rigtigt, saa har den høitærede Premierminister jo Bemyndigelse til at fremlægge alle Documenter i denne Sag. Jeg kan idetmindste ikke forstaae eller begribe, at Hs. Majestæts Ord i det fgl. Budskab kunne modtage nogen anden Fortolkning. Hs. Majestæt har sagt: „Vi have bemyndiget vor Udenrigsminister til at meddele Riksdagen de til Dplysning af dette vort Budskabs Indhold fornødne Actstykker (Hør!). Jeg siger, jeg kan ikke forstaae denne Grund; thi jeg veed, jeg er overbevist om, at Hs. Excellence Premierministeren ikke kan være af den Mening, at det i noget muligt tænkeligt Tilfælde skulde være retfærdigt, hvor der opstaaer forskellige Meninger om, hvorledes en Sag bør forstaaes, at de, der forstaae den paa den ene Maade, skulde være berettigede til at sige til dem, der forstaae den paa den anden Maade: de og de Documenter maae I faae at see, men de og de Documenter faae I ikke at see (Hør!). Jeg mener, at begge Parter maae være berettigede til at see samtlige Documenter; thi først da kunne de hver for sig have en begrundet Mening om Sagen. Har jeg her misforstaaet den høitærede Premierministers Uttringer, eller har jeg misforstaaet det fgl. Budskab, saa er jeg villig til strax at bede om Undskyldning derfor; men da jeg maa tilstaae, at jeg hører til de Rigsdagsmænd, der desværre oftere have